



சித்தமொன்று சத்தமின்றிச் சவேகம் சயெத்திடும்  
பத்திநாதர் தன்னவைட்டோம் பரிதவிக் கின்றமே!  
சதெத்துமாந்தர் சிதறுகுண்டிற் சீ வியம் இழக்கவும்  
அத்திரமாய்ப் பக்கநின்ற ஆதரித்த தந்தையே!

காயமோடும் நொந்தபோதும் கருதுமண்ணின் சவேயையில்  
நயேமோடும் நின்றநாதர் நிலத்துநசேர் அல்லவோ?  
தயசவேவை ஆகமக்கள் துன்பமோட வதைத்தவர்  
மாயமொடும் உலகைவிட்டார் வருந்துகிறோம் மக்களே!

ஆழியலமை திலுற அன்னநில மக்களவை  
வாழ்வியற்றி வதைத்தசவேவை மறக்குமாமோ மண்ணிலவே  
சபிழநிலையில் வறோநாட்டிற் சிறக்குமாற்றல் இரூந்துமே  
மழேயொடும் வாழ்ந்தாழம் மறக்கவொணாப் பத்தரே!

பாரினோடும் குண்டினோடும் பெரியதுன்பமாகையில்  
ஊரினோடும் உணவினோடும் உடன்தவித்துக் காத்தவர்  
பரிதயப் பத்திநாதர் பிரிந்துவிட்டார் எனச் செய்வோம்?  
வீ ரியம் வீழ்;ந்ததின்ற ஆதேனயே அம்மவோ!

0000000000 00000 0000000000 0000000000!

Written by - தசேபாரதி தீ வகம் வடே.இராசலிங்கம் -  
Wednesday, 17 July 2019 07:28 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 07:32

---

vela.rajalingam@gmail.com

Jul. 14 at 11:08 p.m.